

BIBLIOTECA *MARCEL·LÍ DOMINGO*

Recull de premsa local i comarcal

La NASA alerta de la regressió que amenaça el delta de l'Ebre

L'Observatori de la Terra de l'agència espacial dels Estats Units remarca que el 40 per cent de la superfície deltaica pot desaparèixer sota les aigües de la mar Mediterrània l'any 2100

MARIBEL MILLAN
TORTOSA

L'Observatori de la Terra de la NASA, l'agència espacial nord-americana, ha alertat de la regressió que pateix el delta de l'Ebre. En un article il·lustrat amb una recent imatge de satèl·lit de la desembocadura de l'Ebre, remarca com a principals causes d'aquesta regressió els regadius que desvien l'aigua al llarg de tota la conca i els 187 embassaments que retenen els sediments i impedeixen que arriben fins al mar.

La pèrdua de sediments fluvials que es dipositen en arribar a la desembocadura fa que la dinàmica del Delta estigui avui dominada per les onades i la força del mar, en lloc de la força del riu Ebre, com ho estava antigament, abans de la construcció de les preses, segons remarca l'article.

Es tracta d'uns arguments en la línia dels treballs científics que s'han desenvolupat al territori i de les reivindicacions de moviments com la Plataforma en Defensa de l'Ebre o la Campanya pels sediments.

Apunta als regadius i els embassaments com a motius principals de la regressió

«Els humans, que indirectament van impulsar el creixement del Delta durant els últims 2.100 anys, avui en dia l'estan deixant morir de gana», s'afirma.

En aquest sentit, des de l'Observatori de la Terra de la NASA es remet a un article científic d'un grup d'investigadors de la Florida State University, en el que es detalla la formació del delta de l'Ebre al llarg dels segles, amb les aportacions de sediments, terra i sorra que el riu arrossegava al llarg del seu recorregut per la península Ibèrica i que es dipositaven en arribar al mar; amb major força en els moments d'inundacions i riuates que se succeïen de forma periòdica.

Imatge del delta de l'Ebre presa per un satèl·lit de la NASA, el 31 de gener. FOTO: NASA EARTH OBSERVATORY

Segons els estudis, l'Ebre va assolir per primer cop la Mar Mediterrània fa entre 13 i 15 milions d'anys. La peculiar forma del delta de l'Ebre avui mostra, segons els experts, la profunda evolució que ha patit i que ha derivat en regressió en les darreres dècades. Així, ara aquest espai natural d'alt interès ecològic es troba amenaçat.

La retenció del riu (per les preses), combinat amb la pujada del nivell del mar prevista pel canvi climàtic i la subsidència (o enfonsament de la terra), «es prendrà el seu peatge: el quaranta per cent de la superfície actual del delta de l'Ebre pot quedar submergida cap a l'any 2100», conclou la NASA.

Projectes europeus Mantenir el Delta i millorar l'estat de les llacunes

Diversos projectes Life europeus treballen per intentar garantir la pervivència del delta de l'Ebre i el bon estat ecològic de les seves llacunes i espais naturals. El projecte Ebro-Admiclim planteja accions pilot de mitigació i adaptació al canvi climàtic. Es planteja un enfocament de gestió integrada de l'aigua, del sediment i dels hàbitats (arrosars i zones humides), amb l'objectiu múltiple d'optimitzar

l'elevació del sòl (mitjançant l'aportació de sediment inorgànic i matèria orgànica), reduir l'erosió costanera, augmentar l'acumulació de carboni al sòl, reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle i millorar la qualitat de l'aigua. Pel que fa a la iniciativa Life+ Natura Delta-Lagoon, acaba de finalitzar amb els objectius complets respecte a la restauració i gestió de les llacunes de l'Alfaca i la Tancada, al marge dret. Els resultats es presentaran aquest divendres, en un acte al centre MónNatura Delta de l'Ebre.

